

MARIE BODDAERD †

Schrijfster en Dichteres.

(Lees vooral het artikeltje
over haar in dit nummer
van Nannie van Wehl)

KINDERSPROKE ¹⁾

door
MARIE BODDAERD.

Nacht is niet boos . . . Als hij komt de nacht
Maakt hij de hemel open,
En veel sterren en sterretjes komen zacht
Op gouden voetjes gelopen.
Ze zijn nieuwsgierig, en naar benee
Zouden zij heel graag komen,
Maar ze zijn bang voor de grote zee
En voor de hoge bomen.

't Is boven ook donker . . . maar zij hebben licht.
De zon gaf ze allemaal lichtjes,
Voordat hij naar bed ging; die houden ze dicht
Bij hun gouden sterregezichtjes
Zij kijken, en lachen, en knikken goenacht,
En zeggen: „je moet gaan slapen,”
Zij worden eerst naar bed gebracht
Als de zon heeft uitgeslapen.

Ze wand'len boven, de ganse nacht,
Op hun kleine blote voetjes.
Dat doet geen pijn, de wolken zijn zacht,
En ze gaan ook maar zoetjes, zoetjes.
Ze mogen nooit leven maken; dat zou
De moede mensen hindren . . .
'k Geloof niet dat ik ze horen zou;
Maar er zijn ook zieke kindren.

¹⁾ Het gedicht zelf is langer. ik neem slechts enkele
coupletten over. De Redactie.

'k Zou heel graag eens naar boven gaan,
Als 'k wist hoe daar te komen . . .
Vogels hebben vleugels aan,
Die vliegen boven de bomen.
— Bouwen ze boven oek hun nest?
Of zou hun dat niet bevallen?
En lopen ze altijd alleen? — Je zoudt best
Uit je open huis kunnen vallen.

In mijn bos woont een nachtegaal.
Hebben je kleine musjes,
Die je voeren kunt? — Zijn je allemaal
Broertjes — broertjes en zusjes?
Ik krijg er haast ook een, 't bedje staat klaar.
Hebben jullie allemaal bedjes?
Maar waar staan ze dan, ik zie er geen . . . Waar?
'k Heu 't mijne nu altijd netjes.

